Ч. 255 Второк 14 (26) падолиста 1895. Рік V.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старороствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

З Ради державної

З великим зацікавленєм вижидали всї суботнїшного засїданя Палати послів. По бурливих попередних засїданях всї були цікаві, що буде в суботу, тим більше, що антисеміти заповіли, що від тепер будуть ставити на кождім засїданю пильні внесеня і виступати як найстрійше против правительства. Пос. Штайнер заповів був навіть, що коли жадано від него при послїднім его пильнім внесеню фактів та імен, то він їх доставить на суботнїшнім засїданю. Дальше цікава була річ, якими покажуть ся нові зарядженя Палати послів в справі видаваня білетів на ґалериї. Показало ся остаточно, що „не такий чорт страшний як его малюють“ і що антисеміти більше можуть говорити як зробити.

Перед засїданєм зібрало ся було перед будинком парляменту, богато людий, але тут стояла вже поліция і удержувала порядок. До будинку впускано людий поодиноко, а скоро ґалериї заповнили ся замкнено двері і вже не впускано більше нікого. В наслїдок того ґалериї не були переповнені.

По відкритю засїданя предложив міністер просьвіти проєкт закона о кредитї на закупно ґрунту під будову женьскої семинарії учительскої у Львові і двох ґімназий в Кракові. — Пос. Штайнвендер поставив інтерпеляцию до президента палати, чи він в виду того що нове розпорядженє в справі ґалерий обмежає свободу послів, бо не дає їм можности впроваджувати своїх знакомих до парляменту, не схотїв би скликати предсїдателїв клюбів на нараду, щоби они постановили яку зміну треба зробити. Президент Хлюмецкий відповів на то, що він при нагоді вдоволить жаданю пос. Штайнвендера, але поки що треба було конче зробити якийсь лад, бо деякі посли занадто богато впроваджували людий на ґалериї, мимо того, що ті особи не мали карт і служба парляментарна противилась тому. Не можна під ніяким услівєм дозволити того, щоби на ґалериї входили люди без карт.

З порядку дневного приступлено відтак до дискусиї над додатковим кредитом для трибуналу адміністрацийного. — Пос. Вашатий виступив против того і доказував насамперед що після державно-правного становища краïв ческої корони справа найвисшого трибуналу адміністрацийного належить до сих краïв і для того він і его товариші будуть голосувати против сеї позициї. В дальшій своїй бесїдї виступав він остро против теперішного президента трибуналу адміністрацийного, ґр. Шенборна і за свої напасти був завізваний президентом Палати до порядку. — Остаточно ухвалено кредит.

По сїм станула на порядку дневнім справа антисеміта пос. Шнайдера. Суд в Корнайбурзї зажадав виданя того посла за его підбурюючу бесїду, виголошену у Фльорідсдорфі. Комісия предложила своє внесенє, щоби того посла видати судови. Тогди виступив той посол в своїй обороні і сказав насамперед, що бесїда его була фальшиво передана судови. Бесїдник доказував опісля, що жидам вже від тисячів літ докоряють тим, що они не хотять займати ся тяжкою роботою і они самі признають то, але кажуть, що християньскі народи не хотять їх припускати до тяжкої роботи. Від 1848 р. еманциповано у нас жидів, але мимо того не перестали они займати ся лихвою і торговлею. А хтож займає ся торговлею дївчат? Ледви чи знайдете якого християнина. Ще й нинї роблять тяжку роботу не жиди. Велико - капіталістичні предприємства використовують цїлі стани ремісничі. В Берні майже всї фабриканти суть жидами а у фабриках єсть лиш дуже мало жидів. Бесїдник старав ся відтак доказувати, що францускую революцию і рух революцийний в 1848 р. викликали жиди. Де подїла ся тота контрибуция, яку Німеччина взяла від Франциї? Щезла в жидівских кишенях. Опісля звернув бесїдник на талмуд і сказав, що буде доти говорити що антипатия до жидів лежить також в релiґiйнім моментї, доки талмуд зі своїми тайнами не буде вповнї розкритий.

Віцепрезидент Абрагамович: Зі взгляду на то, що пос. Шнайдер має себе боронити позволила ему президия як найдальше ідучу свободу слова. Але я мушу звернути увагу, що тут не стоїть на порядку дневнім виклад о жидівскій справі, лиш внесенє комісиї о ненарушимости посольскій.

Пос. Шнайдер старав ся дальше доказати, що після Шулхан-Аруха християни не суть людьми, що їх майно не єсть майном, що супружество у християн не єсть супружеством, що кров християньска єсть потрібна до обрядів жидівских. Питаю ся того, хто був колись на весїлю жидівскім і видів, як розкравують яйце зварене на твердо, чи не видїв, як посипують его якимсь чорним порошком? А знаєте, що то єсть? То єсть кров християньска! (Голосний сьміх на лївици.) Бесїдник закінчив остаточно свою оборону тим, що заявив, що він не виступав против ніякої особи, против ніякої суспільности і не хотїв зборів наклонити до ніякого незаконного дїла. Він

ВОЛОЦЮГА.

(З польского. — Оповіданє П—ї М. Л.).

На перонї зелїзничого двірця в Н.... стояв одного гарного полудня в лїтї під тїнистим каштаном начальник стациї і дивив ся за від'їзджаючим особовим поїздом, аж той сховав ся в поблизькім ліску; відтак вернув ся і ішов до своєї канцелярії. Втім зайшов ему дорогу з глубоким поклоном якийсь молодий чоловік, котрого поведенє і стать зраджувала інтеліґенцию і лїпше виховане, але его зношена одїж і цїлий вніїшний вигляд сьвідчили о бідї і нуждї. Єго лице було блїде, а глубоко запалі очи були мутні і без блеску, поморщене чоло окружало довге, побурене волосє.

— Даруйте, пане! — відозвав ся молодець до начальника стациї мягким, просячим голосом.

— Що скажете? — спитав начальник.

— Я чув, що при тій зелїзници є опорожнене місце машиніста.

— Так.

— Можу я старати ся о него?

— Єсли маєте вимагані услівя, то можете, чому ні?

— Я гадаю, що маю.

— Але на то місце вимагає ся чоловіка певного і совістного.

— Буду старати ся бути таким.

— Чим ви доси займали ся?

— Я блукав по сьвітї.

— То не дуже сьвідчить на вашу користь.

— Але я власне хочу покинути таке житє і начати жити порядно. — Ті слова сказав якимсь таким голосом, що начальник стациї, хоч хотїв вже від него відвернути ся, задержав ся і спитав:

— Чи ви були вже де при якій зелїзници?

— Був, перед кількома лїтами, тому й знаю дуже добре цїлу зелїзничу службу.... але відтак я блукав по сьвітї.

— Чому?

— Я не міг нїгде довго видержати. Моє житє було дуже різнородне, але часом повне горя і смутку. Я кілька разів покидав школу, але все вертав назад, аж скінчив ї з добрим успіхом.... Однако остаточно став я жертвою моєї незавидної долї, що кидала мене з місця на місце. Чому так стало ся, про се не буду говорити.... не можу.... оно для мене за прикро.... З нашим войском був я у війнї в Італії а по укінченю війни остав я в тім гарнім краю і там стратив на забавах та гулянках цїлу мою спадщину. Вправдї не було того богато, однако при добрій господарцї і ощадности можна би було з тим вижити.... Я вернув до вітчини яко жебрак і став тепер шукати тут якої службы. В тім часї пізнав я одну дївчину, але тота знакомість була для мене згубою... я знов пішов блукати по сьвітї. Але тепер я вже цїлком вилїчений, робота зробить мене щасливим ... при тім подужаю.

— Але при зелїзници будете мати мало спокою.

— Власне при тій службі найду спокій; я до чого иншого не спосібний.

Начальник стациї був очевидячки зворушений.

— З яким поступом окінчили ви техніку?

Молодий чоловік витягнув з кишенї кілька сьвідоцтв і подав їх начальникови, котрий їх уважно перечитував.

— Добре! — Ви називаєте ся Томашевский.... отже подайте просьбу до дирекциї нашої зелїзници, я вас підопру, ну, а що ви й у війнї були, то оно повинно якось піти — і при тих словах віддав ему сьвідоцтва назад.

— Сердечно дякую, пане! — сказав Томашевский дрожачим голосом. Єго лице роз'яснило ся, очи весело заблищали і він відійшов з глубоким поклоном.

*
* *

По трех тижднях стояв на стациї в Н.... особовий поїзд готовий до від'їзду. Люди всїдали й висїдали та заповнювали передїли ваґона. Перед самим від'їздом підійшов скорим ходом через перон до поїзду начальник стациї. Коло машини задержав ся, кивнув приязно головою до машиніста, подав ему руку і сказав сердечно:

уважає то своїм обовязком виступати в оборові свого народу і виборювати право для правди.

Пос. Ґесман звернув увагу на то, що бесіди о котрі пос. Шнайдера потягають до одвічальности були виголошені у Відни та у Фльорісдорфі, а его потягає до одвічальности суд в Корнайбурзі. — Пос. Бик заявив насамперед, що промавляє у своїм власнім імени а відтак сказав: Коли пос. Шнайдер дійстно невинний то нехай боронить ся перед судом, а він користає з нагоди і тут безчестить жидів. Коли суд пос. Шнайдера засудить, то не засудять его жиди, бо преці нема ніякого карного сенату, що складав би ся з жидів. Бесідник що-до тої байки о християньскій крови покликує ся на повагу папи Іннокентия VII, котрий в своїй буллі оголосив, що розслідив сю справу і що не вільно ніякому християнинови обжаловувати жидів о то. Коли же тут так говорить ся о жидах, то єсть то вже може надужитем ненарушимости посольскої. До чого-ж то доведе, коли з такими бесідами виступає ся перед широкими масами.

Пос. Кронаветтер заявив, що буде голосувати против внесеня комісиї. О талмуді рішати він некомпетентний, а то, що пос. Шнайдер говорив, виняте живцем із звістних книжок Ролінґа. Але-ж самі християньскі знатоки доказали, що Ролінґ не міг би того, що написав, оправдати перед людьми науки. Єсть то велика несправедливість, коли робить ся закид цілому станови за то, що хтось з него допустив ся якогось каридостойного діла. Наконець сказав бесідник, що коли він голосує против внесеня комісиї, то робить се із зовсім инших мотивів, як антисеміти.

Наконець виступив ще пос. Люеґер в обороні Шнайдера доказуючи, що все то, що Шнайдер сказав, було вимірене хиба против поодиноких осіб, але не против всіх жидів. Підчас дебати не знайшов ся ані один християнин, що виступив би був в обороні внесеня комісиї. Християньскі посли не мають ще відваги виступити отверто против жидів, але боять ся вже виступати отверто в обороні жидів. Пос. Кронаветтер пішов в деяких точках трохи за далеко, бо він нині під обухом. Давнійше виступав він отверто против жидів, але тепер вже не може, бо его вибрали жиди, щоби він виступав против антисемітів. Але він мусить голосувати з нами, бо каже, що его демократична совість то ему наказує.

По фактичних спростованях прийшло до голосованя і ухвалено 123 голосами против 52 видати пос. Шнайдера судови.

По тім прийшла знову друга справа тогож самого пос. Шнайдера: чи видати его міско-делеґованому судови в Рудольсгаймі за оскорбу чести. Шнайдера запізвав ческий редактор Айнерт за то, що він сказав, що Айнерт дістав від дра А. Ріхтера 2000 зр. на підкупства при виборах. І знову розпочала ся довга дебата, підчас котрої пос. Патай поставив внесене, щоби звернути акти і зажадати нового доходженя. Внесене Патая відкинено 156 голосами против 27 і постановлено видати Шнайдера судови.

На тім перервано дебату. Одно ціле засіданє заняли отже лиш самі антисемітскі справи. Слідуюче засідане назначено на середу.

Перегляд політичний.

Один з послів, що за ініциятивою пос. Діпавлі'ого виступив з клюбу Гогенварта, так пише в католицкім орґані N. Tirol. Stimmen о Люеґері: Справу віденьску уважаємо вже за усунену з порядку дневного. Повага Люеґера потерпіла дуже через виступлене его і его партиї. Таким поступованем не позискує ся ані не піддержує ся нічиєї симпатиї. Той визиваючий тон супротив правительства, та сьмішна зарозумілість, та пристрасть в наслідок ураженої амбіциї — то не оруже доброї справи. А що-ж казати о тих з гори уложених авантурах. Парламент австрийский повинен бути полем згідної роботи, а не сценою для відгравання комедий.

З Риму доносять, що король Гумберт мав сказати до кількох послів парляментарних, що нема ніякої обави, щоби положене на Всходї стало небезпечно. Рівночасно доносять з Берлина і Льондона, що в тамошних кругах політичних мають повну надію, що сильна воля султана і его енерґічне виступлене причинять ся немало до заведеня спокою і порядку на всході.

Російский корабель военний стоячий коло Трепезунту одержав приказ відплисти до Самсуна (недалеко від Трапезунту), де знов повторились непокої. З Константинополя доносять, що в шести провінциях удало ся завести вже порядок.

Новинки.

Львів дня 25 падолиста 1895.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував секретаря покураториї скарбу у Львові дра Володисл. Піляга надзвичайним професором економії суспільної на політехніці львівскій. — Президия ц. к. висшого Суду краєвого у Львові іменувала канцелістами окружних судів: Фел. Ліщиньского з Козови для Золочева, Мар. Андрійовского з Обертина для Львова, Ад. Шляхтінґера з Жовкви для Самбора, Апол. Дидика з Березова для Львова, Йос. Демента з Немирова для Тернополя і вахмістра Фр. Шулера для Самбора. Дальше іменував канцелістами судів повітових: Юр. Лазурка вахмістра жандармериї для Немирова, Герм. Вайнберґа вахмістра артилериї для Борщева, Юр. Яремкова вахмістра 20-го полку оборони краєвої для Городенки, Алекс. Кунцева вахмістра жандармериї для Березова, Дам. Лісового вахмістра жандармериї для Устрик, Ферд. Лянґа команданта станциї жандармериї для Старого міста, Як. Дильовского вахмістра жандармериї для Куликова і диетарів табулї краєвої і міскої у Львові: Жигм. Корчиньского для Гусятина і Кар. Біндера для Жовкви; вкінци іменував канцелістами для веденя книг ґрунтових: Ів. Сцьобловского канцеліста з Старого міста для Жидачева і диетарів табулї, Валер. Райхенберґа для Нового села, Меч. Витковского для Тисьменниці і Мих. Слюсарчука для Обертина.

— **Перенесеня.** Львівский ц. к. висший Суд краєвий переніс канцелістів судів повітових: Юл. Турка з Куликова до Козови, Ів. Ремишевского з Куликова до Борщева, Раф. Каратницкого з Городенки до Надвірної, Алекс. Дзюбу з Борщева до Куликова, Льва Венгриновича з Тись-

---

— Дай вам Боже щастя на вашім новім становищи — і скоро віддалив ся.

Машиніст був так зворушений, що не міг слова з себе добути.

То був Томашевский.

Єго очи ясніли щастем і радостию, его лиця сияли вдоволенем а уста усьміхали ся. Він з вдоволенем глядів на пестру товпу і біганину подорожних і кондукторів на перонї.

Нараз споважнів; зібрав свої думки, вдоволене наповнило его серце, він почув себе щасливим як ластівка, що щасливо перелетить через море і дібе ся вкінци до свого старого гнїздочка....

Томашевский перейшов в думцї своє дотеперішне житє і побачив в дусї всю ту свою нужду, свою біду, яку мусів терпіти з засуду своєї щербатої долї; сумний усьміх перебіг по его лици при тих споминах. Тепер міг вже сьміяти ся з свого попереднього бродяжого житя; ему усьміхала ся спокійна, безжурна будучність. Він ледве міг повірити свому щастю, так був вже привик до всіляких нещасть в житю, що ему здавало ся, немов би то всьо було неможливе. — Однако всьо довкола него: машина під ним, перон з тінистими каштанами і пестрою товпою публики, стацийний будинок майже цїлий вкритий диким виноградом, а в горі ясне голубе небо, всьо то сьвідчило о дійстности....

Сиґнал дзвінка немило збудив его з того сну.... один рух руки а роздав ся у воздусї пронибаючий свист, пара зашипіла і поїзд рушив поволи з місця. Старий випробований Яцко Гавроньский обслугував машину яко помічник нового машиніста а Томашевский полюбив его скоро за его вірність, щирість і пильність і радо слухав оповідань добродушного старця.

Весело і з вдоволенем глядів Томашевский на цвитучі лани, на широкі поля, на малі сїльця, ріки, шумячі лїси і мусів признати, що хоч він перейшов сьвіт вздовж і впівперек, то нїгде не найшов такої любої і милої околицї як в своїй гарній вітчинї. То чувство зробило на нїм велике враженє, его грудь наповнила ся невисказаною розкошию.... Як дякував він Богу за те, що подав ему гадку вернути назад до свого краю.

Коли его зворушене проминуло, балакав весело з старим Яцком. Сьміяли ся, жартували і забавляли ся до схочу, минали одну стацию за другою, аж доїхали до кінцевої своєї стациї в М..; звідси по кількагодинним відпочинку вернули назад. Пізно вечером переїздили знов через стацию Н... і Томашевский глядів з вдячностию в ясно осьвітлені вікна начальника стациї — —

Так минали днї і тижднї; Томашевский з дня на день був більше вдоволений, більше щасливий. Єму здавало ся, що нїчого ему тепер не треба, що лїпшого не може собі й бажати. Машина стала ему любою подругою, була для него всїм. Коли на нїй стояв, чув себе щасливим, віддихав свобідно, тут мрів о своїй спокійній будучнинї і згадував також минувшість. Він вже цїлком не сумнївав ся о тім, що добив ся до певної, спокійної пристани та що освободив ся від змінчивої, прихо773ватої долї. Аж тепер почув, яке то щастє, мати певне становище і не волочити ся по сьвітї. Тому й виповняв совістно і радо всї свої обовязки і любив свою службу, котру так несподївано дістав.

І як не мав тїшити ся? Єго біда, его нужда скінчила ся! Що злого могло его пізнїйше стрітити на машинї? Він слїпо вірив свому теперішному щастю, тїшив ся ним як дитина і цїлком забув на змінчивість долї....

*

* *

Одного дня стояв Томашевский задуманий на машинї і ждав на стациї К.... на сиґнал до від'їзду. На перонї не було видко нїкого, лиш тут і там перебігав який урядник зелїзничий, впрочім всюди було тихо і пусто. — І не диво, погода була така, що годї було надїяти ся натовпу подорожних; небо вкрило ся темними, тяжкими хмарами, вітер вив як скажений, а блискавицї осьвітлювали від часу до часу ту страшну пітьму, що налягла над землею.

Отже по першім дзвоненю вийшли зі ждальнї лише три особи, одна молода жінка з малою дитиною на руках і молоде подружє. Томашевского дуже зацікавило тото незвичайне явище. Він вже був досить довго машиністом, але то ему не лучало ся, щоби він їхав майже з порожним поїздом. Тому ті три особи звернули на себе цїлу его увагу.

Молода, хороша мати, старала ся приспати плачучу дитину солодким усьміхом і ласкавими словами та тихо приспівувала ему якусь пісеньку. Єї очи і лице сияли радостию, на яку лише люблячє серце матери може здобути ся. Тілько щастя в лици і очах не бачив Томашевский в своїм житю. Мимоволї пригадав собі на свою любов, що спершу — як здавалось — обіцювала ему щасливу будучність, але відтак в наслїдок невірности і зради пхнула его в нещастє; а преці так мало хибувало, щоби він аж до смерти був щасливим! — О, Марие!

Глубокий стогін вирвав ся з его грудий при тім болїстнім споминї; в тій самій хвили почув на долинї голосний, веселий сьміх. Він поглянув і побачив молоду пару, що переходила попри машину. Завинені в плащі, притулили ся до себе як два голуби, сьміяли ся і жартували і так були собою занятї, що не замітили наближаючої ся бурі.

(Конець буде.)

мењиці до Грималова, Стан. Мяновского з Гуситина до Миколаева.

— **Є. Е, п. Маршалок краєвий** ґр. Стан. Бадені виїхав вчера на два дни до Відня. Нині буде на авдиенцию у Є. В. Цісаря, щоби подякувати за іменоване на краєвого Маршалка.

— **Помилуване.** Є. Вел. Цісар помилував Андрія Мелничука, засудженого тернопільским судом за убийство на кару смерти, а найвисший трибунал вимірив ему відтак кару дожизненої вязниції.

— **Товариство сьв. Рафаіла,** що було завязало ся у Львові і давало пораду і поміч емігруючим до Бразилії селянам — вже розвязало ся задля недостачі средств грошевих.

— **Зміну статута міста Львова** ухвалено на засіданю ради міскої дня 21-го с. м. при поіменнім голосованю 44 голосами против 35. Русини, радні міста, голосували за зміною статута. Після зміненого статута, рада міска на будуче буде вибирана не на три роки, лиш на шість літ. Що три роки уступае половина (50 радних) через вильосоване, а на місце уступаючих будуть переведені доповняючі вибори. Дальша зміна така, що рада буде вибирати зпоміж себе президента, першого і другого віцепрезидента (доси лиш був один віцепрезидент) та делеґатів, котрих число означае сама рада. Президент і перший віцепрезидент суть вибрані на шість літ, другий віцепрезидент і делеґати на три роки. Президент і перший віцепрезидент урядують постійно за винагородою, яку ухвалить рада. Єсли через 15 літ урядували безперервно, то рада може визначити їм емеритуру. Дальші зміни відносять ся що до права накладаня додатків до податків на потреби міста, іменно, щоби вільно було раді міскій без позволеня виділу краевого накладати додатки аж до висоти 30 проц. податків безпосередних або до 50 проц. податку консумцийного. — Ухвалена зміна статутів мусить бути ще ухвалена соймом і одержати ще санкцию цісарску.

— **Холєра.** Дня 22 падолиста проявила ся холєра між иншими в отсих нових місцевостях: в Самолусківцях, гусятиньского повіта, де занедужали дві особи і остають в лїченю і в Брикули новій, теребовельского повіта. В Брикули занедужала одна особа і умерла. Взагалї лишило ся з попередних днів 18 недужих на холеру осіб в лїченю, дня 22 с. м. занедужало 5 осіб, виздоровіли три, померли дві, а в лїченю остало ся 18 осіб.

— **Цілковите затьмінє сонця,** послїдне в тім столїтю, припаде на день 9 серпня 1896 р. Затьмінє буде видко також в Европі, а піде такою дорогою: розпічне ся на Атлянтийскім океані, перейде півперек Норвеґії, Росиї, Сибіра і Япана, а скінчить ся на Тихім океані. Одно анґлійске парохідне товариство заміряе вислати один з найбільших своїх кораблїв до Вадзи на півночи Норвеґії, щоби там робити досліди над тим затьмінем.

— **Незвичайне самоубийство.** Купець Ф. в Волочисках відобрав собі тими днями жите в такий спосіб: Вліз в піч і там в середині застрілив ся. Самоубийник лишив таку картку: „Я жив грішно й умер сьмішно“.

— **Весільний застав.** В Закопанім впроваджений такий звичай: кождий жених складае у сьвященика 5 зр., яко „застав“. Що значить то застав? То есть застав за приличне захована весільних перед слюбом. Коли всї прийдут до церкви тверезі, без сьміхів і галасу по дорозї, то пятка вертае до кишенї молодого (жениха). В противнім разї вже ei більше не побачиш, бо йде на відмальоване і потреби церкви.

— **Нещасливий випадок.** В Ясеневі пішов 15-лїтний паробок Симеи Костишин в товаристві Стефана Павлишина копати глину. Павлишин остав ся перед ямою. Коли Коштишин порушив лише зверха глину рискалем, осунула ся ціла маса і гнала ему на груди. На крик Павлишина надбіг з лїса Кость Перемета і взяв ся разом з Павлишином ратувати нещасливого, але вже було за пізно, бо Павлишин вже не жив.

— **Нові копальнї золота.** Недалеко стациї Дебальцево, на Доньскій зелїзници в Росиї, відкрито на ґрунтах селян і кн. Долгорукова золото. Золото тягне ся жилками на просторі 100 верст, аж до земиї козаків доньских.

— **Найглубша верчена діра на земли.** Після часописи Glückauf найглубша діра верчена на земли находить ся в Парушовицях коло Рибника на Горішнім Шлезку в Прусиї. Доси найглубшою дірою була діра в Шлядебах коло Мерзебурґа в Нїмеччинї глубина $1748\frac{1}{2}$ метра, однако діра в Парушовицях дійшла тепер до глубини $2003\frac{1}{2}$ метрів. Поміри теплоти в тій дірі роблені виказали, що в глубині 2000 метрів есть 69·3 степеня Цельзия горячо, т. е. що чим більше в глубину землї, тим горячійше. Пересїчно збільшае ся теплота в земли о один степень що 34 метрів в глубину. Верчене тої діри тревало від 26 сїчня 1892 року до 17 мая 1893 р і коштувало звиж 75 тисячів марок, так, що пересїчно верчене одного метра коштувало звиж 37 марок. Ту діру вverчено на те, щоби пересьвідчити ся о грубости покладів вугля в тих околицях, а також і для наукових цілий.

— **Вплив електрики на рури водні та ґазові.** Про шкідливий вплив трамваїв електричних на рури водні і ґазові доносять з Чікаґо: Електрика о силї 500 вольт, біжучи дротом перетягненим над улицею, а потім переходячи за помочию находячих ся на возах вил до моторів, що порушають колеса, мае після теориї вертати до стациї центральної по шинах тісно з собою получених. Тимчасом так в дїйстности не есть, бо 30 до 40 проц. електрики входить з шин в землю. Підчас дощу входить еще більше. Глядаючи в земли за добрими провідниками електричности, якими суть металї, електричність стрічае рури водні і ґазові і дїлае на них з такою силою деструкцийною (електролїза), що по кількох лїтах рури розсипують ся за ударом лопати. Бостон було першим містом, котре зробило се відкрите і приневолило товариство трамваеве до мирового полагодженя сеї справи. Тепер місто Омага процесуе ся з товариством трамваевим о 250.000 долярів відшкодованя за знищені рури водні, а инші міста в Америцї переговорюю ться з товариствами трамваевими о покрите анальоґічних шкід. Шкідливий вплив трамваїв електричних на рури водні і ґазові стверджають славні електротехніки як проф. Барет з Чікаґо і В. Девіт з Філядельфії.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция руху зелїзниць державних** оповіщуе: З днем 15 падолиста 1895 отворено перестанок Домбрівка лежачий при кільометрі 1035/6 на шляху Струже-Загіре поміж стациями Сянік а Новосільці-Гнївош для перевозу осіб і обмеженого перевозу пакунків.

Всхідно-північно західний австрийский звязок зелїзничий. З днем 1-го грудня 1895 увійде в жите: а) додаток IV до зшитка тарифового 1. з 1 жовтня 1893 і б) додаток V до зшитка тарифового 2 з 1 сїчня 1894.

— **Продукция ропи в Галичинї.** Після справозданя віденьскої палати торговельної і промислової, продукция ропи в Галичинї виносила в 1894 р. 1,600.000 метр. сотнарів, отже о 400.000 метр. сотн. більше нїж в роцї 1893, а що вироблена з галицкої ропи нафта уживае ся в першій лінії на покрите внутрішних потреб краю та аж недостаючу решту покривае довожена ропа, про то участь Галичини в засиетрованю монархії австрийско-угорской нафтою значно збільшила ся. В числах представляе ся консумция нафти в Австро-Угорщинї ось як: з довезеної з заграници ропи вироблено нафти 1,057.000 сотнарів метр., з галицкої ропи випродуковано нафти 921.548 метр. сотнарів, разом отже 1,978.548 метр. сотнарів. Доказом, що продукция ропи в Галичинї збільшила ся, есть то, що довіз ропи росийскої зменшив ся в послїдним роцї о 237.000 сотнарів метр., а зменшений довіз ропи американьскої був покритий довозом ропи румуньскої. Перерібка так значної скількости ропи галицкої викликала також більшу продукцию бензини, а що потреба бензини в Галичинї есть обмежена, то надвишка продукциї, котра виносила в 1894 р. 44.791 метр. сотнарів (в р. 1893 лише 29.725 метр. сотн.) була вивезена до Нїмеччини.

Телеграми.

Елїшав 25 падолиста. В станї здоровля ґр. Таффого настало мале поліпшене, але небезпечність все-таки не минула.

Петербург 25 падолиста. Кн. Ольгу будуть держати до хресту: цісарева-вдовиця Мария Феодоровна, анґлійска королева Вікториа, цісарева Фридрихова і грецка королева, відтак даньский король, вел. кн. Гесский і вел. кн. Володимир.

Рим 25 падолиста. Стан здоровля Папи есть зовсїм вдоволяючий, лиш задля непогоди не позваляють ему лїкарі і виходити з комнати. Папа принимав кількох пралатів і залагоджуе біжучі справи. Обави нема нїякої.

Константинополь 25 падолиста. Амбасадори чотирох держав, котрі мають свої консуляти в Ерзерумі робили представленя в Портї на основі справоздань, які одержали, що в насильствах, які дїють ся у Вірменії зачіпною стороною не суть Вірмени, але Турки. Сими днями мае тут прибути другий австрийский корабель стацийний а за ним надійдуть поодиноко і другі, длятого, щоби з'явлене ся їх всїх разом не виглядало на якусь демонстрацию.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1895, після середно-европ год

Відходять до

	Посп.	Посп.	Посп.	Особ.	Особ.	Особ.	Особ.
Кракова	8·40	2·50	11·	4·55	10·25	6·45	—
Підволочиск	—	1·56	5·46	—	9·50	10·20	—
Підвол. з Підзам.	—	2·10	6·	—	10·14	10·44	—
Черновець	6·15	—	—	10·30	2·40	—	—
Черновець що понеділка	—	—	—	10·35	—	—	—
Стрия	—	—	—	5·25	9·33	—	7·38
Сколього і Стрия	—	—	—	—	—	3·00	—
Белзця				9·15	7·10		

Приходять з

	Посп.	Посп.	Посп.	Особ.	Особ.	Особ.	Особ.
Кракова	1·22	5·10	8·40	7·00	9·06	9·00	—
Підволочиск	2·25	10·00	—	8·25	5·00	—	—
Підвол. з Підзам.	2·13	9·44	—	8·12	4·33	—	—
Черновець	9·50	—	—	1·32	7·37	—	—
Черновець що понеділка	—	—	—	5·17	—	—	—
Стрия	—	—	—	12·05	8·10	1·42	—
Сколього і Стрия	—	—	—	9·16	—	—	—
Белзця				8·00	4·40		

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаемо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год., на то львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Поїзд блискавичний до Львова 8·40 вечер, з Кракова 2·04 по полудни, з Відня 7·04 ран о.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) як для „Народної Часописи“ так також для „Газету Львівскої“ приниме лиш „Бюро Дневників“ **ЛЮДВИКА ПЛЬОНА**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

З печатні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.